

РЕШЕНИЕ

№ 5234

гр. София, 19.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.07.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Зорница Дойчинова

Христо Минев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5001** по описа за **2021** година докладвано от съдия Христо Минев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] ЕИК[ЕИК], срещу РЕШЕНИЕ от 28.03.2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 105-ти състав, постановено по НАХД № 1689/2020г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, поради постановяването му в нарушение на материалния закон. Касаторът в пункт първи от касационната жалба дава обяснения за причината поради която не е представено уведомление на консолидирана основа за финансовото състояние на [фирма] за първото тримесечие на 2019г., в срок до 60 дни от края на тримесечието . Обясняват се и причините поради които не са били публикувани финансов отчет и годишен консолидиран финансов отчет на дъщерното дружество [фирма] за 2018г., също не са били представени пред КФН в определените за това срокове. В пункт втори от жалбата се твърди, че [фирма] не е изпълнило задълженията си към КФН, предвид действията на трети лица – одитори на [фирма], с които няма отношения и не може да ги принуди да изпълнят задълженията си в срок, поради което и счита, че в случая не се касае за вътрешноорганизационни проблеми в дружеството [фирма]. В пункт трети от жалбата се твърди, че не е изследвана обществената опасност на нарушението като се твърди и че са налице основания за квалифициране на нарушението като маловажен случай и се приложи чл.9 ал.2 от НК.

В пункт четвърти от жалбата се твърди, че е допуснато нарушение на чл.42 ал.4 от ЗАНН, като АУАН въз основа на който е издадено процесното НП не съдържа описание на нарушението и обстоятелствата при което то е извършено. В пункт пети от жалбата се твърди, че е налице „маловажен случай“, като се иска приложението на чл.28 от ЗАНН. Твърди се че отчетът на дружеството е публикуван на 11.07.2019г., а АУАН е съставен на 23.07.2019г.

Касаторът моли да бъде отменено решението на СРС, НО, 105-ти състав по НАХД № 1689/2020г., като спорът се реши по същество, чрез отмяна на атакуваното Решение и НП №Р- 10-36/10.01.2020г.

Ответникът по касационната жалба – КФН депозирал писмени бележки, изпраща процесуален представител ю.к.С. в проведеното публично заседание на 02.07.2021г., който оспорва жалбата и по същество моли да бъде оставено в сила решението на СРС. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за неоснователност на жалбата и моли да бъде потвърдено решението на СРС.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение от 28.03.2021г. по НАХД № 1689/2020г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 105-ти състав е ПОТВЪРДИЛ наказателно постановление /НП/ № Р-10-36/10.01.2020г., издадено от зам.председателя на КФН, с което на [фирма] [населено място], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] – 1000, [улица], представлявано заедно и поотделно от И. К. Г. и М. В. М., изпълнителни директори и членове на УС на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 5000.00 /пет хиляди/лева на основание чл.221 ал.8, т.3 предл.1 от ЗППЦК, за нарушение по чл.100о1, ал.2 вр. чл.100т ал.1 изр.първо, предл.2, вр. чл.100т, ал.3 от ЗППЦК.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е приел писмените доказателства, представени с наказателното постановление и събраните в хода на съдебното следствие свидетелски показания. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че касаторът е извършил вмененото му административно нарушение по чл.100о1, ал.2 вр. чл.100т ал.1 изр.първо, предл.2, вр. чл.100т, ал.3 от ЗППЦК, а именно, че дружеството не е представило на обществеността уведомление на консолидирана основа за финансовото състояние на дружеството в срок до 60 дни от края на първото тримесечие за 2019г. до 30.05.2019г. Според решаващият съд, касаторът е извършил деянието, доколкото, дружеството е вписано като публично дружество под № РГ-05-1285 в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа воден в КФН. Прието за установено, че на 04.07.2019г. жалбоподателят е депозирал в КФН писмо с рег.№ РГ-05-1285-5, с което е отправил молба за удължаване на срока за представяне на междинен финансов консолидиран отчет на дружеството за първото тримесечие на 2019г. до 15.07.2019г., като е посочило за причина обстоятелството, че ключово дружество – значителен компонент от групата на [фирма] има техническо забавяне в представяне на индивидуалния и консолидиран финансов отчет към 31.03.2019г. На 09.07.2019г. до дружеството жалбоподател е изпратена покана изх.№ РГ-05-1285-8 за съставяне на АУАН, получена на същата дата, като в указания срок представител на дружеството

[фирма], не се е явил в КФН.

На 11.07.2019г. касаторът е изпълнил задължението си, като е предоставил на обществеността консолидиран финансов отчет за дейността на дружеството за 2019г. публикуван на адрес <http://www.x3news.com>.

При така установената фактология св. М. Ч. е съставила АУАН № Р-06-673/23.07.2019г., срещу дружеството жалбоподател за нарушение по чл.100о1, ал.2 вр. чл.100т ал.1 изр.първо, предл.2, вр. чл.100т, ал.3 от ЗППЦК в присъствието на двама свидетели и в отсъствието на представител на дружеството жалбоподател. Акта бил надлежно връчен на пълномощник на [фирма] на 12.09.2019г.

На 10.01.2020г. било издадено и процесното НП №Р-10-36 от зам. председателя на КФН, с което на основание чл.221 ал.8 т.3 от ЗППЦК е наложена имуществена санкция в размер на 5000.00лева за нарушение по чл.100о1, ал.2 вр. чл.100т ал.1 изр.първо, предл.2, вр. чл.100т, ал.3 от ЗППЦК.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 105-ти състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

При анализ на всички събрани доказателства, настоящият състав приема, че съдебното решение е правилно и не е налице основанийето за неговото касиране по чл.348 ал.1 т.1 във вр. ал.2 от НПК във връзка с което излага следните правни съображения:

Актът е съставен от компетентното за това лице и същия съдържа необходимите реквизити според изискванията на ЗАНН. Същият е надлежно връчен на касатора, като възражения срещу акта са били депозиращи в срок и същите са подробно обсъдени от АНО в НП.

Съдът изцяло споделя изложената от въззивната инстанция фактическа обстановка, поради което не намира за нужно да я преповтаря.

Съдът намира, че нарушението не следва да се квалифицира като маловажен случай, тъй като същото не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други такива нарушения. В действителност, както е отбелязано и във въззивното решение, не се спори, че жалбоподателят не е изпълнил задължението си по чл.100о1, ал.2 вр. чл.100т ал.1 изр.първо, предл.2, вр. чл.100т, ал.3 от ЗППЦК. Не се спори и че дружеството е предприело мерки да уведоми КФН за невъзможност поради забава на ключово дружество – значителен компонент от групата на [фирма] да представи индивидуален и консолидиран отчет към 31.03.2019г. и да представи междинния консолидиран отчет. Това обстоятелство и настоящата инстанция намира, че не може да обоснове извод за липса на обективна възможност дружеството да изпълни задължението си в срок, тъй като това е вътрешноорганизационен проблем на дружеството и не освобождава същото от ангажиране на административно наказателна отговорност. Нарушението е формално, на просто извършване, осъществено чрез бездействие, като е довършено с изтичане на нормативно определения срок. За реализирането му не е необходимо да има настъпил вредоносен резултат.

Правилно във въззивното решение е посочено, че доколкото отговорността на дружеството е безвиновна, то не следва да се изследва субективната страна на нарушението.

Правилно е посочено също, че доколкото имуществената санкция е определена и наложена в минимален размер, не следва да се обсъжда възможност за намаляване на същата.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция заключава, че съдебното решение от 28.03.2021г. на СРС, НО, 105-ти състав е правилно и законосъобразно, поради което и следва да бъде потвърдено изцяло. Съдът изцяло споделя мотивите изложени от въззивната инстанция, поради което и не намира за необходимо да ги преповтаря, както по отношение на размерът на глобата, така и по отношение на произнасянето за маловажност на нарушението. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

Предвид изхода на делото, съдът намира, че следва да присъди юрисконсултско възнаграждение на КФН, което следва да бъде определено в минимален размер, предвид сложността на производството и размера на определената имуществена санкция.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XIII Касационен състав на основание чл.221 ал.2 от АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ПОТВЪРЖДАВА решение от 28.03.2021г., постановено по НАХД № 1689/2020г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 105-ти състав, с което е потвърдено НП № Р-10-36/10.01.2020г., издадено от зам.председател на КФН ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“ с което на [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място] – 1000, [улица], представлявано заедно и поотделно от И. К. Г. и М. В. М., изпълнителни директори и членове на УС е наложена имуществена санкция в размер на 5000.00 /пет хиляди/лева на основание чл.221 ал.8, т.3 предл.1 от ЗППЦК, за нарушение по чл.100о1, ал.2 вр. чл.100т ал.1 изр.първо, предл.2, вр. чл.100т, ал.3 от ЗППЦК.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място] – 1000, [улица], представлявано заедно и поотделно от И. К. Г. и М. В. М., изпълнителни директори и членове на УС да заплати на КФН юрисконсултско възнаграждение в размер на 80.00лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.